

ΚΥΡΙΑΚΗ – ΓΕΝΕΘΛΙΟ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ

Προς ΡΩΜΑΙΟΥΣ 13, 11 – 14, 4

Αρχαίο Κείμενο

Κεφ. 13

11 Ἀδελφοί, νῦν ἔπιπτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία ἢ ὅτι ἐπιστεύσαμεν. 12 ἢ νῦξ προέκοψεν, ἢ δὲ ἡμέρα ἤϊκεν. ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκοτοῦς καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. 13 ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίτας καὶ ἀσελείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, 14 ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας.

Κεφ. 14

1 Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῆ ψίσει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλοισμῶν. 2 ὃς μὲν πιστεύει φατεῖν πάντα, ὃ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. 3 ὃ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθιοντα μὴ ἐξουθενείω, καὶ ὃ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθιοντα μὴ κρινείω ὃ θεὸς ἴαρ αὐτὸν προσελάβετο. 4 σὺ τίς εἶ ὃ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πώπει σταθῆσεται δέ δυνατὸς ἴαρ εἶσιν ὃ θεὸς στήσαι αὐτὸν.

Μετάφραση

Κεφ 13

11 Ἀδελφοί, τώρα η τελική σωτηρία βρίσκεται πιο κοντά μας παρά τότε που πιστέψαμε. 12 Η νύκτα όπου να' ναι φεύγει κι η μέρα κοντεύει να έρθει. Γι'αυτό ας πετάξουμε από πάνω μας τα έργα του σκοτούς, κι ας φορέσουμε τα όπλα του φωτός. 13 Η διαγωγή μας ας είναι κόσμια, τέτοια που ταιριάζει στο φως. Ας πάψουν τα φαγοπότια και τα μεθύσια, η ασύδοτη κι ακόλαστη ζωή, οι φιλονικίες κι οι φθόνοι. 14 Ντυθείτε τον Κύριό μας Ιησού Χριστό και μην αφήνετε τον αμαρτωλό εαυτό σας να σας παρασύρει στην ικανοποίηση των επιθυμιών σας.

Κεφ 14

1 Να δέχεστε όποιον έχει ασθενική πίστη, χωρίς να επικρίνετε τις απόψεις του. 2 Για παράδειγμα, ένας πιστεύει πως μπορεί να φάει απ' όλα, ενώ ο άλλος, που έχει ασθενική πίστη, τρώει μόνο χόρτα. 3 Αυτός που τρώει απ' όλα ας μην περιφρονεί όποιον δεν τρώει· κι αυτός που δεν τρώει ας μην κατακρίνει όποιον τρώει, γιατί ο Θεός τον έχει δεχτεί στην εκκλησία του. 4 Ποιος είσαι εσύ που θα κρίνεις έναν ξένο υπηρέτη; Μόνο ο Κύριός του μπορεί να κρίνει αν στέκεται ή όχι στην πίστη του, γιατί ο Θεός έχει τη δύναμη να τον στηρίξει.

ΚΥΡΙΑΚΗ – ΓΕΝΕΘΛΙΟ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ - ΛΟΥΚΑ Κεφ. 1, 1-25 · 57-68 · 76, 80

Αρχαίο Κείμενο

1 Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήκῃσιν περὶ τῶν πεπωληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραιμῶν 2 καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ ὑπερέβαι ἱερόμενοι τοῦ λόγου, 3 ἔδοξε καμοί, παρρηκολουθηκοί ἄνωθεν παῖσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι τράφαι, κράτιστε θεόφιλε, 4 ἵνα ἐπιπνῶς περὶ ὧν κατήχηθης λόγων τῆν ἀσφάλειαν. 5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἑβημερίας Ἀβιά, καὶ ἡ τὴν αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. 6 ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ κυρίου ἀμεμπτοί. 7 καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στείρα, καὶ ἀμφοτέροι προβεβηκότις ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. 8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τῆξαι τῆς ἑβημερίας αὐτοῦ ἐναντί τοῦ θεοῦ, 9 κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου· 10 καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἔξω τῆς ὥρας τοῦ θυμιάματος. 11 ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἐστῶς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστήριου τοῦ θυμιάματος. 12 καὶ ἔταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. 13 εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος· μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ τὴν σου Ἐλισάβετ ἱενησει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην· 14 καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ ἱενησει αὐτοῦ χαρήσονται. 15 ἔσται ἴαρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίη καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται· εἶτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, 16 καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν· 17 καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει ἡλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, εἰομάσαι κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. 18 καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· κατὰ τί ἱνώσομαι τοῦτο; εἶπὼ ἴαρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ τὴν μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. 19 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· εἶπὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστῆκώς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σε καὶ εὐαγγελίσασθαι σοι ταῦτα. 20 καὶ ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος

Μετάφραση

λαλῆσαι ἄχρι τῆς ἡμέρας ἱενηταὶ ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. 21 καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ. 22 ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέπνωσαν ὅτι ὄπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κωφός. 23 καὶ ἔγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουρίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 24 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ τὴν αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἐαυτὴν μῆνας πέντε, 25 λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπέιδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. 57 τῆ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτὴν, καὶ ἔγεννησεν υἱόν. 58 καὶ ἠκούσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμειῶλυνε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῆ. 59 καὶ ἔγενετο ἐν τῇ ὀδῷ ἡμέρα ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. 60 καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. 61 καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν ὅτι οὐδεὶς ἔστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τοῦτο· 62 ἐνένεον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. 63 καὶ ἀπῆσας πινακίδιον ἔγραψε λέγων· Ἰωάννης ἔστι τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμασαν πάντες. 64 ἀνεψύχθη δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἡ πλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θεόν. 65 καὶ ἔγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰουδαίας διελαλείτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, 66 καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκουσάντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν λέγοντες· τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ χεῖρ κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. 67 καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου καὶ προεφῆτευσεν λέγων· 68 εὐλογητός κύριος, ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκεφάλτο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, 76 καὶ σύ, παιδίον, προφητῆς ὑψίστου κληθήσῃ· προωρορεύσῃ ἴαρ πρὸ προσώπου κυρίου εἰομάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. 80 τὸ δὲ παιδίον ἠύξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

